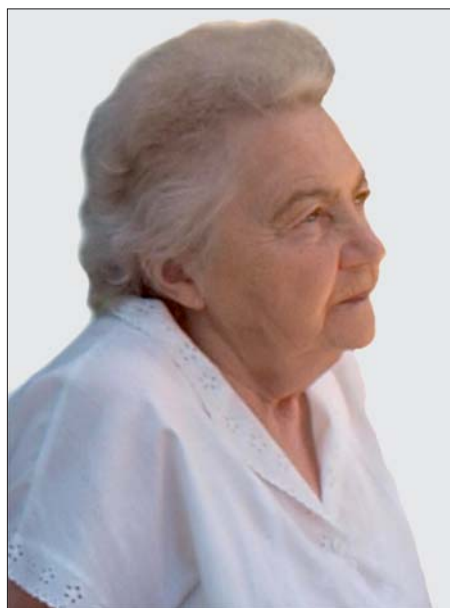




Aurelia Pelczar (1929–2019)

Aurelia Pelczar urodziła się 12.12.1929 r. w Borysławiu. Tam też w 1943 r. ukończyła szkołę powszechną i rozpoczęła naukę w Zawodowej Szkole Krawieckiej, której nie ukończyła z powodu okupacji. We wrześniu 1945 r. rodzina została przesiedlona na ziemie odzyskane, do Wałbrzycha, gdzie Aurelia kontynuowała naukę w gimnazjum, a następnie w liceum. W 1950 r. zdała egzamin dojrzałości i została przyjęta na Wydział Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego. Studiowała najpierw biologię, a potem petrologię. Po trzech latach przeniosła się do Krakowa, gdzie kontynuowała studia na Wydziale Geologiczno-Poszukiwawczym Akademii Górniczo-Hutniczej, tytuł magistra inżyniera geologii w zakresie petrografii otrzymała 27.05.1955 r. Jej praca dyplomowa dotyczyła egzotyków skał wylewnych fliszu karpackiego okolic Ropczyc. W roku 1955 rozpoczęła pracę w Sekcji Geologii Złóż w Karpackiej Stacji Terenowej PIG w Krakowie. Od 1958 r. była zatrudniona w Pracowni Geochemiczno-Petrograficznej jako pracownik inżynierjno-techniczny, asystent, starszy asystent, a od 1965 r. – adiunkt. Zajmowała się opracowaniem metod poszukiwań substancji radioaktywnych oraz prowadziła badania dotyczące petrografii i geochemii skał karpackich. W 1982 r. otrzymała odznakę *Zasłużony dla polskiej geologii*. Aurelia Pelczar w grudniu 1989 r. zakończyła pracę w Oddziale Karpackim i przeszła na emeryturę. Jej dorobek naukowy to kilkanaście publikacji dotyczących m.in. przydatności karpackich łupków godulskich na potrzeby przemysłu odlewniczego, chemizmu niektórych skał ilastych Karpat fliszowych czy waryscytyw z Wiśniówki, badań geochemicznych osadów jeziornych w okolicach Roztok i Jasła lub obejmujących wyniki badań petrograficznych z otworów wiertniczych, np. Sucha IG 1, Borzęta IG 1, Bystra IG 1, Polanki IG 1. Do ważnych osiągnięć należy zaliczyć napisaną we współpracy z prof. T. Wieserem pracę obejmującą badania petrograficzne i geochemiczne metamorfiku, wykrytego otworem wiertniczym w Rzeszotarach. Jej zainteresowania zawodowe obejmowały także zagadnienia dotyczące geochemii i występowania pierwiastków śladowych w łupkach pstrych Karpat fliszowych oraz geochemii osadów kredowych. Trzeba wspomnieć o jednym z najważniejszych dokonań, którym jest napisane wraz z prof. I. Guwą niemal encyklopedyczne



dział pt. *Minerały polskich Karpat*. Efektem prowadzonych przez wiele lat w Oddziale Karpackim PIG badań geochemicznych skał osadowych, magmowych i metamorficznych był wydany także z I. Guwą, złożony z dwóch części, *Katalog analiz chemicznych skał Karpat polskich za lata 1963–1985*.

Aurelia Pelczar – cicha, spokojna, lubiła spotkania przy herbatkach, wśród ludzi, którzy tak jak ona pamiętali czasy, gdy Borysław znajdował się w granicach Polski. Odeszła od nas osoba życzliwa, chętnie nawiązująca współpracę z innymi geologami, ale także niezwykle wartościowy, sumienny, przejawiający pasję badawczą naukowiec. Była jedną z ostatnich osób w Oddziale Karpackim zajmujących się analizą petrograficzną i geochemiczną skał w podłożu Karpat i karpackich skał fliszowych. Naszą koleżankę pożegnaliśmy 19.08.2019 r. na Cmentarzu Podgórskim w Krakowie.

*Małgorzata Garecka, Antoni Wójcik
Państwowy Instytut Geologiczny, Oddział Karpacki*